

KRISTAUS KARALIAUS

LAIVAS

No. 32. Mt. XVIII

Rugp.-August 6, 1938

LTSR valst.
respublikinė
biblioteka

IX SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

EVANGELIJA

Luk. 19, 41—47

ANUO meta Jēzus prisiartinęs ir matydamas miestą, jis verkė jo ir sakė: Kad gi ir tu ir tai šitoje savo dienoje pažintumei, kas tau neša ramybės, dabar gi tavo akims paslėpta! Nes ateis tau dienų, kad neprieteliai apves tave pylimu, apguls tave, suspaus tave iš visur, parbloks ant žemės tave ir tavo vaikus, kurie yra tavyje, ir nepaliks tavyje akmens ant akmens, nes tu nepažinai savo aplankymo meto. Įėjęs į bažnyčią, jis pradėjo varyti laukan parduodančius joje ir perkančius. Jis jiems sakė: Parašyta: Mano namai maldos namai, jūs gi padarėte iš jų galvažudžių lindynę. Jis mokino kasdien bažnyčioje.

LEKCIJA

1 Kor. 10, 6—13

NEGEISTUMĖM pikta, kaip kad jie gėdė. Nebūkite stabų garbintojai, kaip kaipurie iš jų, kaip yra parašyta: Žmonės sėdosi valgyti ir gerti ir kėlėsi žaisti. Nepaleistuvarakime, kaip kaipurie iš jų paleistuvavo ir viena diena žuvo dvidešimt trys tūkstančiai. Negundykime Kristaus, kaip kaipurie iš jų gundė ir žuvo nuo žalčių. Nemurmėkite, kaip kaipurie iš jų murmėjo ir žuvo nuo žudytojo. Visa tai jiems atsitiko kaip vaizduotas pamokinimas, parašyta gi mums įspėti, kuriems tenka gyventi amžių pabaigoje. Taigi, kas tariasi stovįs, tevezdi, kad nepaltų. Jūsų nebuvo užpuolusi pagunda, perviršijanti žmogaus jėgas. Dievas yra ištikimas; jis neleis jūsų gundyti virš jūsų jėgų, bet dar padarys tokį išėjimą iš pagundos, kad galėtumėte ją pakelti.

ŠVENČIAUSIOS JĖZAUS ŠIRDIES MALDOS APAŠTALAVIMAS

Rugpiūčio mėnesiui, 1938, bendrąją intenciją
Šv. Tėvas, Pijus XI, paskyrė

Už Jaunimą Negašintį Lankyti Katalikiškų
Mokyklų

ŠV. Tėvas savo enciklikoje, kurią katalikai tėvai ir mokytojai privalo žinoti, nurodo aukščiausiajį katalikiškojo auklėjimo svarbą mums kiekvienam ir visai plačiajai pasaulio visuomenei. Šioje enciklikoje mes įgyjame aiškų supratimą kodėl Šv. Tėvas ragina mus melstis už jaunuolius katalikus, kuriuos blogųjų valdovų tiranija, dėliai katalikiškos visuomenės stokos susivienijimo, ar tėvų nesupratimo, neatsargumo ar apsilėidimo, apiplėšia nuo būtinamo ir brangios palaimos katalikiškojo auklėjimo.

Šiandieninis viešasis ir betikybiniis auklėjimas plačiai remiamas blogais indiferentizmo, naturalizmo principais, išjuokiamą antgamtiniai dalykai, niekinama Dievo įsakymai ir mokinio protas, valia kreipiama į blogumus. Ir taip betikybiniis ir nedorovingi

mokytojai klaidingai bemokydami priveda jaunuolius prie apverktinos padėties, kurie tampa nelaimingi šiame pasaulyje ir amžinybėje.

Nėra dorovės, nėra antgamtinės meilės, nėra tėvams pagarbos, nėra gailestingumo ar broliškumo be tikybos. Todėl Maldos Apaštalystės nariai privalėtų parodyti savo uolumą malda ir pasidarbavimu, kad jaunuoliai būtų katalikiškai auklėjami namie ir mokomi katalikiškose mokyklose. Šv. Tėvas, Pijus XI sako: "Religija privalo būti viso jaunimo auklėjimo pamatas ir vainikas".

ŠV. AUGUSTINAS

(Rugpiūčio 28 d. šventė)

Šv. Augustinas didis Bažnyčios mokytojas, gimė Afrikoje, Tagastos mieste. Jo tėvas buvo pagonis ir rūpinosi išauklėti savo sūnų įvairiose pasaulinėse mokyklose. Jo motina, šv. Monika, mokė jį krikščioniškojo tikėjimo

ir doros, bet tasai mokslas nepatiko Augustinui, nes jo širdis jau nuo mažų dienų buvo apaugusi pikty pageidimų usnimis. Motina dažnai gaudžiai apverkdavo jį ir be paliovos meldavo jam šv. Dvasios malonės ir apšvietimo. Syki šv. Monika verkdama prašė vyskupą šv. Ambrozijų pasimelsti už jos sūnų, kad prie Dievo sugrįžtų. Šv. vyskupas atsakė: "Nebijok, motin, negalimas daiktas, kad sūnus, taip daug ašarų iš tavo akių išspaudės, pražūtų."

Motina, pradėjo karščiau melstis. Jos sūnus, mėgdavo dažnai nueiti šv. Ambroziejaus pamokslų pasiklausyti. Tie pamokslai ir motinos ašaros padarė tai, kad, devyneriems metams praslinkus, Augustinas pasikrikštydino, permainė savo nedorą gyvenimą, pradėjo daryti atgailą ir paliko šventas. Dievo malonė uždegė jo širdyje karštos Dievo meilės ugnį, kuria ilgainiui jis ir kitus šildė. Mirė 430 metais.

LAVYBA

Atgaila: Motinos malda ir šv. Ambroziejaus pamokslai, kurių šv. Augustinas klausėsi, privedė prie šv. tikėjimo ir atgailos. Eikime, tat, darydami atgailą, nes visi esame Dievui nusikaltę. "Darykite atgailą, nes jei atgailos nedarysite, visi pražūsite."

YPATINGOJI MISIJŲ INTENCIJA:

Kad pamaldumas būtų prie Švč. Panelės Marijos ir būtų uoliai lankomos misijose Jos šventovės.

NURODYMAI PROMOTORIAMS

MIELAS Promotoriau:— Per ilgus metus Jūs gaunate Maldos Apaštalytės lapelius ir juos dalinate visiems draugystės nariams. Tačiau, jei kas nors užklaustų, koks tų lapelių turinys, kas juose parašyta, kaip jūs atsakytumėt? Be abejonės, ne vienas promotorius negalėtų papasakoti kas yra parašyta lapeliuose. Jei taip, tai matyti, kad promotorius pasitenkina tik tai išdalyti lapelius ir tiek to.

Juk daug gero gali padaryti, pirma pats persiskaitęs ir paskui kuopos nariams papasakoti, tai kas svarbaus randasi lapeliuose! Taiposgi, kas mėnesį, gali šitą papasakoti iš lapelių savo draugų naudai.

Lapelių pirmas puslapis kalba apie bendrą mėnesio intenciją. Bet, ar visi nariai žino, kaip atsiranda tos intencijos? Ar nariai žino, kad kas mėnesį yra kitokia intencija? Nes tos intencijos yra skirtos, atsižūrintį Dievo, Bažnyčios ir sielų gerovę. Jei nariai žinotų, kad Šv. Tėvas, pats asmeniškai paskiria ir laimina tas intencijas, ar jie patys toliau nekalbėtų tas intencijas? Taiposgi, tos pačios maldos į Šv. Jėzaus Širdį, yra kalbamos 1,000,000 Apaštalytės narių!

Kad nariai susirūpintų bendra intencija, tam ir yra tie paaiškinimai tuose lapeliuose. Trumpais ir gražiais žodžiais duodama intencijos svarbą, reikšmę ir reikalingumą. Tos naudingos žinios kas mėnesį apie kokią nors katalikų tiesą, duodamos tam, kad geriau apšviesti jos reikšmę katalikų gyvenime. Be to, šių dienų klausimai nekartą yra aiškinaimi. Kaip katalikai geriau žinotų atsakyti į šių dienų painius klausimus, tai jie galės geriau ir dirbti Dievo garbei ir sielų naudai, katalikiško veikimo dirvoje.

Be to, gera paraginti savo kuopos narius, skaityti "Laive" ar kituose katalikiškuose laikraščiuose įvairias papildomas žinias apie svarbesnius klausimus. Žinoma, raginti savo narius lankytis į susirinkimus, kuriuose daug naudos jiems atneš šiaip sau visuomeniniame gyvenime.

PALENGVINIMAS MOKYTIS Į KUNIGUS

PRIE Tėvų Marijonų Seminarijos, mieste Hinsdale, Illinois, nuo šių metų rugsėjo mėnesio pradžios, bus atidaryti du Prirengiamieji Seminarijos kursai.

Nuo šiol, jaunuoliai sekmingai išėję High School klasinį kursą galės tiesiog stoti į seminariją.

Nors neturtingi, bet gabūs ir pavyzdingi studentai norintieji mokyti į kunigus - marijonus, gaus ypatingų finansinių palengvinimų.

Jaunuoliai baigusieji High School klasinį kursą, norintieji mokyti į kunigus, terašo tuojaus žemiau padėtu adresu, pažymėdami savo amžių, išeitas mokyklas ir įgytus mokslo laipsnius.

Very Rev. Rector,
Marian Seminary,
Hinsdale, Illinois

Parašė Kun. Al. Bublys, M. I. C.

Kelias Tikrojon Laimėn

(Tęsinys)

XVIII.

Bendras Žvilgsnys į Popiežius

Iš vaiso aukščiau pasakyto galima suprasti, iš kur kyla pasitikėjimas visa R. K. Bažnyčia ir jos Galva, popiežiumi.

Popiežius turi valdžios ant kiekvienos atskiros bažnyčios, ant kiekvieno vyskupo, ant kiekvieno kunigo ir ganytojo sielų. Jam priklauso valdžia skirti vyskopus ir juos atstatyti nuo sosto, sušaukti Santarybas ir jų nutarimus patvirtinti, ar atmesti, patvirtinti, ar panaikinti vienuolijas, išsiuntinėti misijonierius, tiekti privilegijų, arba lengvatų, ir atlaidus, sulaikyti atleidimą kai kurių nuodėmių, betarpiai (tiesioginiai) susinešinėti su vyskupais ir tikinčiais, mokyti juos, duoti patarimų — žodžiu sakant — vadovauti visai Bažnyčiai visame kame (visais atžvilgiais). Jis turi galios prižiūrėti vyskopus ir juos bausti; ko dėliai ir vyskupai kas penkeri metai turi važiuoti į popiežių atsiskaitytų iš savo valdovavimo. Būdamas aukščiausias teisėjas, jis turi teisės spręsti visas bažnytines bylas.

Suprantamas daiktas, jog šitokiam milžiniškajam darbui atlikti tinkamai, vienas žmogus negali tesėti; ko dėliai popiežius turi sau parinkęs pagalbon nuolatinę tarybą, kuri susideda iš 70 Kardinolų, imtų iš įvairių tautų, kuriems popiežius paveda tam tikrą darbą atlikti. Jie sudaro įvairias valdymo įstaigas, kuriomis jie ir vadovauja. Jųjų poaukščio ženklą sudaro raudoni drabužiai, kurių raudona spalva ženkliną, jog jie yra pasiryžę net ir kraują pralieti už Jėzų Kristų ir Jojo įsteigtąją Bažnyčią.

Nuo šv. Petro iki šiol iš viso buvo 263 popiežiai. Dabartinio popiežiaus vardas yra Pijus XI. Iki šiol jie dažniausiai vadindavosi sekančiais vardais: Jono vardu buvo 23; Grigaliaus — 16; Klemenso — 15; Benedikto — 15; Inocento ir Leono — 13; Stepono — 10; Pijaus — 11; Urbono, Bonifaco ir Aleksandro — 8.

Tautybės atžvilgiu buvo italų 195; prancūzų — 15; graikų — 14; vokiečių — 9; asi-

rijiečių — 8; ispanų — 3; afrikiečių — 2; dalmatų — 2; po vieną: anglas, olandas, sicilietis, portugalas, kretas, trakas, sardinas, Galilėjos žydų.

Rasit kai kam bus įdomu žinoti, po kiek metų jie užimdavo popiežiaus sostą, tai čia ir paduodu keletą skaitmenų.

Kad kiekvienas būtų lygiai vienodą laiką išbuvęs popiežiumi, tai bendrai kiekvienam tektų po 7 ir $\frac{3}{4}$ metų; kiekviename šimtmetyje bendrai būdavo 10 iki 20 popiežių; mažiausia popiežių buvo pirmajame šimtmetyje, būtent tik keturi; aštunioliktame — 8; devynioliktame — 6; išmirė daugiausiai 10-me šimtmetį — 23; o vienuoliktame — 21.

Ilgiausiai popiežiavo šv. Petras, būtent nuo 34 m. iki 67, t. y. 33 metus. Iki šiol pildosi žodžiai, kuriuos taria kiekvienam naujai užlipusiam ant popiežiaus sosto: "Non videbis annos Petri", t. y. nesulauksi Petro metų. Pijus IX popiežiavo 32 metus (1846—1878); jojo įpėdinys, Leonas XIII — 25 (1878 — 1903); Napoleono I persekiojamas popiežius Pijus VII — 23 (1800—1823). Tik-tai 12 popiežių popiežiavo ilgiau 17 metų. Paprastai, popiežiaus sostą ilgiausiai užimdavo tie, kurie būdavo išrinkti jau nebejauni būdami.

Trumpiausiai popiežiavo: Steponas II tik 3 dienas 752 m. (kai kurie istorininkai net ir visai apleidžia jį, kadangi jis prieš pat įsišventinimą pasimirė stabu); Urbonas VII — 12 dienų (1590); Bonifacas VI — 15 d. (896); Marcelis II — 21 d. (1555); Damazas II — 22 d. (1048); Leonas XI — 27 d. (1605); Adrijonas V — 38 d. (1276); Inocentas IX — du mėnesiu (1591); Grigalius XIV — 10 mėn. (1590); kits po kito per vienerius metus (1590—1591) buvo popiežiai trys; 107 popiežiai išpopiežiavo trumpiau, kaip 7 metus.

107 anžiaus metų buvo sulaukęs (678—682) šv. Agatonas sicilietis, kurs buvo išrinktas popiežiumi eidamas 104 metus; 100 metų buvo sulaukęs Grigalius IX, kurs popiežiavo 14 metų (1227—1241); 93 metų buvo pasimiręs Paulius IV. (1559); ir Leonas XIII (1903); 92 metų Klemenso XI (1700—1721);

daug popiežių buvo gyvenę daugiau 80 metų savo amžiaus.

Kai kurie buvo išrinkti į popiežius labai jauni: Benediktas IX (1033—1044) — 18 metus eidamas (po dvylikos metų jis atsisakė nuo popiežiaus poaukščio ir nebesutiko antrą kartą stoti į rinkimus). Jonas XII (955—964) 19 m.; Grigalius V (996—999); 24 metus eidamas, buvo išrinktas popiežiumi, o po trijų metų pasimirė.

Visų popiežių tiktai keletas buvo gyvenę neatatinkamą popiežiaus poaukštį gyvenimą, kas davė progos mūsų priešams, o ypač laisvamaniams lietuviams su šliupu priešaky, džiuigauti ir šaukti, jog netinkamas popiežių gyvenimas priparodęs ir katalikų tikėjimo ir jų Bažnyčios menkumą ir niekingumą! Šitoksai išvedžiojimas yra panašus tokiems tvirtinimams: jei vienas laisvamanis apsivogė, tai jie ir visi esą vagys; jei socialistas Plečkaitis yra išdavikas tėvynės, tai ir visi socialistai esą išdavikai; jei vienas ministras yra išėikvojęs valstybės turtus, tai ir visi ministrai esą išėikvotojai; jei koks šeimos narys virto žmogžudžiu, tai ir visa šeima esanti žmogžudžiai!

Gi ir iš Jėzaus pašauktųjų Apaštalu tarpo atsirado vienas Jadas Iskarietis; tai argi galima tvirtinti, jog ir visi Apaštalai esą išdavikai?! Šitaip šliupiškai, laisvamaniškai galvodami prieisime didžiausiųjų nesąmonių, nelyginant, kaip kad vienas garsaus rusų rašytojo Gogolio atvaizduotas policmonas norėjo įtikinti savo vyresnįjį, jog moteriškė “pati save išplakusi!”

Kas pikta, tai pikta ir lieka; ir R. K. Bažnyčia šito nė kiek negiria, ir neteisina anų popiežių pikty darbų, kad ir reikėtų čia pažymėti, jog ir Bažnyčios priešai kartais ir perdaug jau prirašo apie anuos popiežius būtų ir nebūtų dalykų.

Pagaliau, nėra ko labai ir nustehti, kad Bažnyčios priešai taip smarkiai užsipuldinėja mus dėl popiežių prasikaltimų, kadangi anie popiežiai buvo tai Bažnyčios Galvos!

Labai ir labai gaila, kad būta keletas netinkamų popiežių! Tačiau, dėl ko gi Bažnyčios priešai nenori žinti domėn to fakto, kad šiai netinkamųjų popiežių sarajelei R. K. Bažnyčia prieš pastato daugiau, kaip 96 doriausiųjų, skaisčiausiųjų popiežių, kurie būdavo tikri žmonių geradariai, platintojai civili-

zacijos ir apšvietos! Daugiau 80 popiežių yra priskirti prie šventųjų! Visi popiežiai iki 540 m. buvo visi šventais pripažinti. Jųjų buvo 56, o jųjų 40 buvo pralieję savo kraują už tikėjamą, t. y. už Jėzaus mokslą!

Be šio dar, reikia atkreipti dėmesį ir į tai, jog tiktai tam tikro laikotarpio santykiai buvo kalti, kad popiežiaus sostan atsisėdavo netinkami asmenys. Mat, ilgai R. K. Bažnyčia neturėdavo laisvų rankų, rinkdama popiežius. Iš pradžių popiežiams rinkti turėdavo teisės tiktai romiečiai; ne kartą žmonės duodavosi paperkami, ar apgaunami, kaip tai regime iš rinkimų Benedikto IX, kurs eidamas tik aštuonioliktus metus užlipo ant popiežiaus sosto! Kai kada galiūnams pavykdavo per suktybes, ar priverstinu būdu pasodinti ant popiežiaus sosto savieji kandidatai, kad šie ir visai nebūdavo verti šitokio poaukščio! Taigi, reikia tik apgailestauti, jog, aplinkybėms taip susidėjus, ant popiežiaus sosto buvo užlipę keletas nedorų asmenų.

Tačiau, nėra to blogo, kurs neišeitų geran. Mums katalikams ir šitie blogieji popiežiai kaip tik ir įrodo R. K. Bažnyčios dieviškąją pradžią ir jos nepajudinamą! Gi, kad Bažnyčia būtų buvusi žmonių, o ne Jėzaus Kristaus įsteigta, tai ji, šitokiems netinkamiems popiežiams viešpataujant, jau seniai būtų suirusi; o vietoj to R. K. Bažnyčia nepajudinamai išsilaikė ir, nugalėjęs “pragarą vartus”, dar puikiau pradėjo tvarkytis, dar skaisčiau pradėjo žibėti!

Taigi, šitas bažnyčios priešų prikaišiojimas, kurio jie, lyg kvailiai raudonos kepurėlės, griebiasi Bažnyčiai pažeminti ir žmonėms nuo jos atitraukti, išnyksta to istorinio įvykio (fakto) akivaizdoje, kad ji ir šiandieną žydi ir plečiasi, kad josios atsižvelgia ir gerbia ją ne vien katalikai, bet ir visos, kad ir didžiausios nekatalikų, net ir nekrikščionių valstybės!

Argi tai ne įstabus dalykas?! R. K. Bažnyčios Galva, kurios žemiškoji karalystė mažesnė už TT. Marijonų Amerikoje lietuvių bernaikių kolegijos plotą (300 ha) netari jokių ginklų, o visgi jojo rūmai Vatikane pilni visų pasaulio valstybių ambasadorių (įgaliotinių), kurie nesigėdija bučiuoti tam seneliui ranką, net laiko tai sau už garbę! Dėlko? Kadangi jis Jėzaus Vietininkas ant žemės!

Kaip Dalyvauti Šv. Mišiose

(Tęsimys)

3. Į šv. Mišias pradėta žiūrėti vien kaip į Bažnyčios įsakytą pareigą. Jos lankomos labai dažnai tik iš papratimo arba dėl nuodėmės baimės, bet tik ne iš įsitikinimo aukos reikalingumo asmens ir visuomenės gyvenime.

4. Šv. Mišios atskirtos nuo gyvenimo. Žmonių akyse jos yra garbinga apeiga, kuri gerbiama, o kitų net mylima, bet ji nesuprantama, ir dar blogiau, net nesistengiama suprasti. Ir todėl, kaip nesuprantamas dalykas, nustojo turėjusi bet kokios įtakos kasdieniam gyvenimui.

5. Šv. Komuniją atskyrė nuo šv. Mišių. Ji nustojo buvusi papildomoji švenčiausios Aukos — Mišių dalis.

6. Į Mišias pradėta žiūrėti kaip į dalyką daugiau naudingą žemiškiems reikalams. Vyriausias šv. Mišių tikslas atiduoti Dievui garbę — labai dažnai pamiršamas. Pirmuoju jų tikslu pastatomas grynai žemiškas reikalas: sveikatos išprašymas, pasisekimas ūkyje, bylos laimėjimas ir t.t.

Tai mūsų eucharistinio pamaldumo negalavimai ir ydos. Būčiau šališkas, jei tik ydomis pasitenkinčiau. Dar yra kuo šioj srity ir pasidžiaugti. Pirmiausia reik pasakyti, kad mūsų visuomenės žymi dalis dar myli ir gerbia šv. Mišias ir skaitlingai jas lanko. Neliesiu priežasčių dėl ko taip daro: iš prisirišimo prie jų, ar iš papratimo, ar iš baimės “ką žmonės pasakys”, ar pagaliau dėl to, kad Dievas taip nori. Antras girtinas dalykas — sveikas mūsų žmonių santykis su šv. Mišiomis: jie gerai jaučia tepatybę tarp šv. Mišių Aukos ir Kalvarijos kalno Aukos. Pagaliau, požymėtina dar tai, kad bent kaimo gyventojų didelė dalis ir miestiečių nemaža atsineša su savim į šv. Mišias tai, kas yra svarbiausia: aukos nuotaiką, nuolankumą ir pasidavimą Dievo valiai. O visa tai, šv. Tomo Akviniečio mokymu, yra būtina sąlyga tikrai ir gerai dalyvauti šv. Mišių švenčiausioj Aukoj.

Šv. Mišių Pobūdis

Šv. Mišios turi aiškiai visuomeninį pobūdį. Mišių maldos nėra pavienio žmogaus ar

tik kunigo maldos, bet visų žmonių maldos. Šv. Mišių metu kunigas yra nuolatės ankštam ryšy su žmonėmis: jis jų klausia, jie jam atsako. Tarp kunigo ir žmonių kyla tuo būdu kilnus pasikalbėjimas, kuris vėliau pe-seina į bendrą maldą. Tiesa, šiandien pas mus prie skaitytų Mišių atsako tik ministrantai — Mišių patarnautojai, o giedotose — vietomis ministrantai, vietomis choras. Bet jie kalba ir atsako ne savo, bet žmonių vardu. Jie yra žmonių atstovai ar pavaduotojai. Krikščionybės pradžioj visa tai atsakinėdavo visi esą bažnyčioj žmonės. Šiandien jau kai kur gražinti senovės papročiai. Keliose Prancūzijos bažnyčiose, mañ laikant šv. Mišias, atsakinėdavo būrys žmonių. Vienur - kitur tai mačiau ir Šveicarijoj.

Jau šv. Mišių pradžioj girdim, kaip tarp kunigo ir žmonių (pas mus tuo tarpu — tarp kunigo, ministrantų ir choro) užsimezga pasikalbėjimas apie nuolankumą ir gailestį, kurie yra būtini gerai prisirengti prie šv. Aukos.

Kunigas, dar stovėdamas prie altoriaus laiptų, kalba: “Mano siela, kodėl tu nuliū-dus ir kodėl gasdini mane?”, o žmonės atsako: “Tarėk viltį Dievuje, nes aš dar šlovinsiu Jį; Jis mano veido išgelbėtojas ir mano Dievas”. Toliau pakaitomis kunigas ir žmonės apsiskundžia Dievui savo nuodėmėmis, kalbėdami visuotiną išpažintį *Confiteor*. Kai prasideda tikrasis liturginis veiksmas, kunigas, norėdamas įsitikinti, ar žmonės tikrai su juo jungiasi ir dalyvauja jo kalbamo-se maldose, atsigręžęs kalba į juos: “Melskitės broliai, kad mano ir Jūsų auka būtų maloni Visagaliai Dievui”. Pagaliau pasikalbėjimu pradeda prefaciją: “Viešpats su-jūmis”, sako kunigas, “Ir su Tavo dvasia”, atsako žmonės. Toliau tęsia kunigas: “Aukš-tyn širdis”, — “Turim pakeltas”, jam atsako. “Dėkokime Viešpačiui mūsų Dievui”, — “Verta yra ir teisinga”.

Tas ankštas ryšys tarp kunigo ir žmonių yra priežastimi ir to, kad kunigas šv. Mišiose meldžiasi ne tik savo vardu, bet ir visų tikinčiųjų žmonių vardu. Jis visuomet kalba daugiskaitoje, pav. sako: **oremus** — melskimės, o ne melskis. Jiš visų vardu mel-

džiasi net tada, kai bažnyčioje visai nėra žmonių.

Dėl visa to mums turi būti aišku, kad šv. Mišios nėra toks veiksmas, kuris mus visai neliečia, kurs vyksta prieš mūsų akis, bet kuris neturi su mumis jokio ryšio. Atvirkščiai, šv. Mišios yra toks liturginis veiksmas, kuriame mes visi tikintieji betarpiškai dalyvaujame, kuriame mes visi turime skirto darbo atlikti, jame turime savo vaidmenį vaidinti. Šv. Mišių Auka yra mūsų tikinčiųjų, už mus ji aukojama. Dėl to nepakenka tik būti šv. Mišiose, per maža jų tik klausyti, bet reikia jose veikliai dalyvauti ir bendradarbiauti su kunigu. O tas tikslas geriausia pasiekiamas tada, kai kartu su kunigu kalbame kad ir lietuviškai tas pačias liturgines Mišių maldas, kurios yra liturginėse maldaknygėse.

Kokia naudai iš tokio dalyvavimo šv. Mišiose

Jei mes kalbėsime kartu su kunigu tas pačias šv. Mišių maldas iš liturginių maldaknygių, seksime kunigo žodžius ir judėsius, turėsime tokios naudos:

1. Geriau suprasime ir išmoksime tikėjimo paslaptis. Bažnyčia sąmoningai įvedė į Liturgiją skaitymų. Lekeija ir Evangelija duoda žmogaus maldingumui mokslo, kuris yra pačios šv. Dvasios įkvėptas. Šv. Mišių dalys, vadinamos **Introitas, Gradualas, Traktus, Offertorium** — yra sustatyti iš gražiausių šv. Rašto ištraukų. Geras katalikas tuose skaitymuose metų laikotarpy peržvelgs visas katalikų tikėjimo dogmas (nekintamas tiesas), apsvarstys ir apmąstys visas tikėjimo paslaptis, Kristaus gyvenimą, Jo mirtį, Jo viešpatavimą, Jo mokslą ir didžiulį išganymo tiesas. Bažnyčios švenčių yra linksmų ir liūdnų. Liturgija pritaikinta tų švenčių nuotaikai: ji liūdi ir ašaras lieja arba džiaugiasi ir linksminasi; tuo pačiu ji kelia ir žadina tą pačią nuotaiką ir katalikuose. Katalikai, kurie meldžiasi iš liturginių maldaknygių, gyvens ir jaus per ištiesus metus tai, kuo gyvena ir jaučia Bažnyčia.

2. Katalikai, kurie melsis iš liturginių maldaknygių, išmoks geriausia melstis, nes Mišių knygos, arba žmonių vadinamas mi-

šiolas, duoda šalia šv. Rašto ištraukų gražiausių pasauly maldų. Mišių maldos **kolektos, sekretos, postkomunijos** duoda gražiausių koki tik galima įsivaizduoti, prašymų ir maldavimų rinkinį. Tos maldos išreikštos trumpais ir suglaustais žodžiais. Be to, bažnytinių metų laikotarpy Liturgija paliečia visas reikalingas kūni ir sielai malones. Katalikas, kalbėdamas kasdien dienos maldas iš liturginių maldaknygių, nepamirš jokio savo reikalo: tai jis mels tikėjimo, vilties, meilės ir kitų dorybių, tai prašys sveikatos, pasisekimo, apsaugos nuo nelaimių, kitais atvejais vėl melsis už mirusius ir maldaus savo sielai išganymo. Tose maldose kalbės bažnytine kalba, kuri pasižymi pusiausvira, karštumu ir nuolankumu. Ir toj kasdieninėj maldos mokykloj žmogus išmoks melstis ir melsti Dievą. Tokia malda negalės praeiti pro Dievą. Dievas tokią maldą išgirs ir išklausys, žinoma, jei žmogus iš savo pasės pridės visa tai, ko Dievas reikalauja iš geros maldos.

3. Pagaliau, kas melsis iš liturginių maldaknygių kartu su kunigu, jis geriau supras ir įsisąmonins, kad ir jis pats yra ir auka ir aukotojas. Kalbėdamas kartu su kunigu atnašavimo (offertorium) ir kanono žodžius, sekdamas reikšmingus celebranso judėsius, katalikas suvaidins Kristaus Mistinio Kūno nario, bendradarbiaujančio su Galva - Kristum, vaidmenį. Katalikai kartodami paskui kunigą "aukojame"... "mūsų auką", kalbėdami tai daugiskaitoj, ankštai jungiasi su aukojimo veiksmu, o kartu ir su Kristumi, Jame ir per Jį ir švenčiausiajai Trejybei duoda aukščiausią garbę. Žmonėms, išmoku siems tokiu būdu melstis, jau nebeatrodys, kad šv. Mišios esančios tik kunigo dalykas ir privilegija. Jie matys jose savąsias Mišias, dėl to tad pilniausia gražiausių jausmų širdimi jie bendradarbiaus su kunigu, jie tam tikra prasme laikys kartu su kunigu šv. Mišias. Iš to tad seka, kad šitoks šv. Mišių klausymas, t. y. skaitymas iš liturginių maldaknygių tų maldų, kurios tai dienai yra skirtos, yra geriausias šv. Mišių klausymas ir tiksliausias įsakymo — šventadieniais Mišių klausyk — išpildymas.

(Bus daugiau)

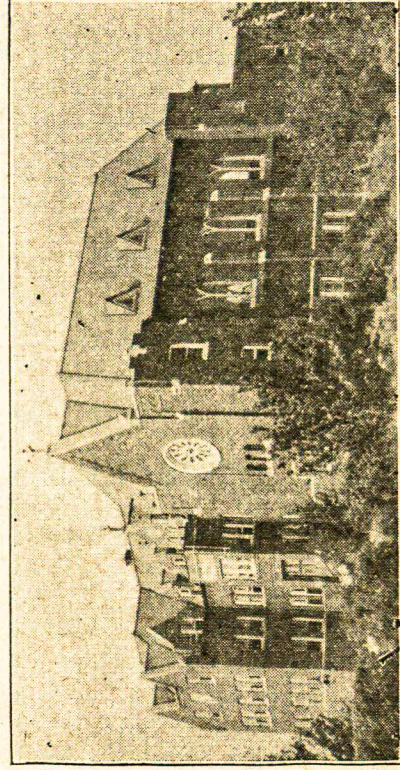
Marijonų Rėmėjų Chicago's Apskrities Metinė Šventė

L I E T U V I Ū D I E N A

MARIJOS KALNELIUOSE,

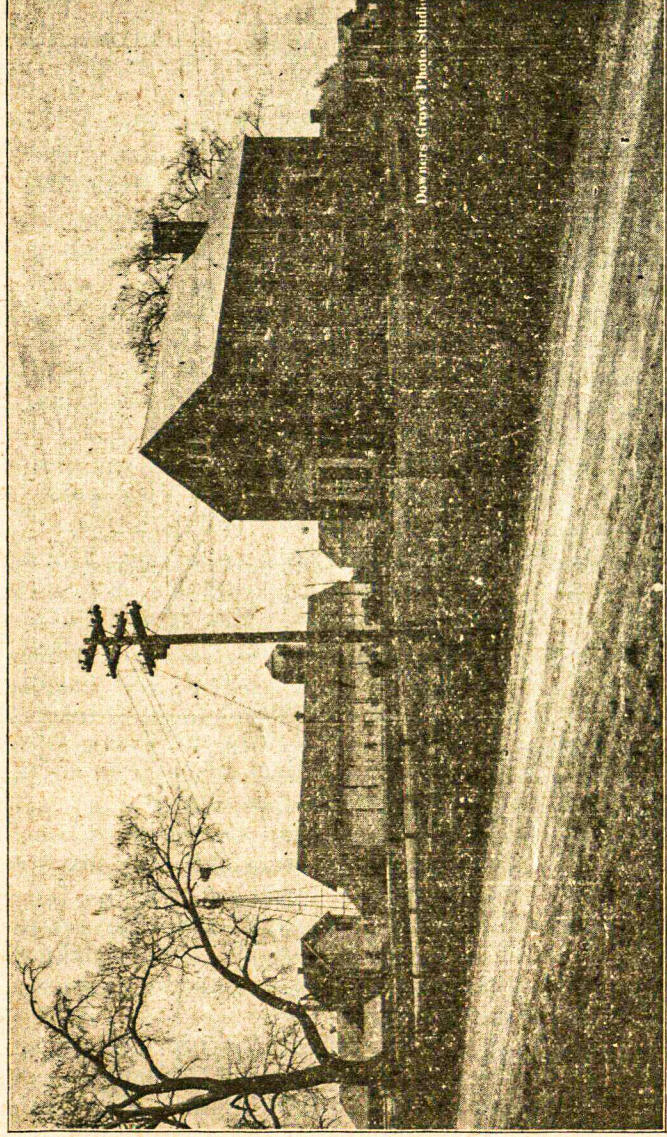
HINSDALE ILLINOIS

Rugpjūčio - August-14 dieną, 1938 m.

11:30 valandą ryto — Tėvų Marijonų Šemina rijos koplyčioje — iškilmingos pamaldos su pamokslu.

Lietuvių Dienos išvažiaviną pajvairins linksma muzika, dainos, base ball lošimas, pralkabos, tarp kitų ir ką tik atvykusio gerb. kun. K. Malakausko, svečio iš Lietuvos. Pasirodys ir Pauevėžiečių, Žanavykų ir "Nekaltų Bernelių" chorai.

Po pamaldų, Lietuvių Dienos iškilmės persikels į Marijonų ūki, kur įvyks metinis išvažiavimo šurum - burum ir programos prašmatnybės.

VISI, KAS GYVAS Į LIETUVIŲ DIENOS ŠVENTĘ.

Tėvų Marijonų Prietelius, Rėmėjus ir Jų Darbo Mylėtojus nuširdžiai dalyvaut kviečia
RENGEJAI.

Atgailos Sakramentas

(Pabaiga)

Toks gailestis Dievui labiausia patinka ir greičiausiai su Juo mus sutaiko. Kaip tėvas sulaužo rykštę ir dovanuoja bausmę tam vaikui, kuris gražiai jį atsiprašo, kad savo negeru elgesiu padarė jam nemalonumą ir skausmą, taip ir Dievas tuoj atleidžia nuodėmę tam, kuris gailisi, Jį mylėdamas.

Staigios mirties pavojuje, kada negalima tuoj kunigo prisišaukti, toks gailestis vienintėlė išsigelbėjimo priemonė, nes, jį sužadinus, tuoj gaunamas nuodėmių atleidimas, jei tik turima nusistatymas atlikti išpažintį, kai tik bus galima.

Bet negalima tyčia atidėlioti pasitaisymo iki mirties. Kas užtikrino, kad nemirsi staiga?

Kada nusidėjėlis gailisi už nuodėmes **tik iš baimės**, kad nebaustų Dievas pragaru arba nuliūsta dėl skriaudos, kurią nuodėmė padarė jo sielai, gailisi **netobulai**. Jis panašus į vaiką, kuris nusikaltęs verkia ir gailisi, bijodamas tėvo bausmės.

Tačiau ir su tokiu gailesčiu išpažintis yra gera, jei tik turima pasiryžimas daugiau nenusidėti.

Kas gailėtusi vien dėl to, kad nuodėmė padarė jam daug žemės nuostolių, sugadino gerą vardą ir pakenkė sveikatai, išpažintis būtų negera. Toks gailestis neturi jokio ryšio su Dievu, nė su sielos išganymu.

Čia reikia dar atsiminti, kad be Dievo pagalbos nė vienas žmogus negalėtų sužadinti gero gailesčio, nes žmogus be Dievo vien savo jėgomis negali padaryti jokio gero darbo, turinčio vertės amžinam gyvenimui. Todėl nereikia užmiršti dažnai melsti Dievą ir gailesčio malonės, ypač einant išpažinties.

Naujas žmogus

Kas tikrai gailisi už praeities nuodėmes, turi ryžtis ir ateityje jų nedaryti. Kas, eidamas išpažinties, vėl manytų nusidėti, tas tuo parodytų, kad neturi jokio gailesčio už nuodėmes ir tokia išpažintis būtų negera. Ką gi manytum apie tokį žmogų, kuris, nuėjęs atsiprašyti įžeisto valdovo, sakytų jam: gailiuosi, taip pasielgęs, bet ateity vėl ma-

nau taip daryti.

Kaip iš šaltinio vanduo, taip iš gailesčio teka pasiryžimas. Bet čia negana tik pageidavimo, reikia **tvirto** nusistatymo. Kaip vinis juo tvirčiau į sieną įkalta, juo sunkiau jį ištraukti, juo ilgiau tveria.

Jei po išpažinties vėl nusidėtum, nereikia nusiminti ir manyti, kad pasiryžimas buvo negeras. Jis buvo geras, jei **išpažinties metu** buvai tvirtai nusistatęs nenusidėti ir, kiek įstengei, saugojaisi nuodėmės progų ir neapleidai maldos.

Žinoma, kas eitų išpažinties su visišku nusiminimu ir neviltimi ir, nepasitikėdamas Dievo pagalba, manytų vėl nusidėti arba netikėtų, kad Dievas atleis jo nuodėmes, tokia išpažintis būtų negera.

Nors žinom savo silpnybę, bet visada trime pasitikėti Dievu: "**Visa galiu tame, kurs mane stiprina**" (Pilyp. 4, 13).

Bet negana ryžtis mesti vieną kitą nuodėmę — reik turėti nusistatymą nedaryti **jokios sunkios** nuodėmės. (Kas turėtų tik lengvas nuodėmes, reik rimtai pasiryžti vengti **bent vienos lengvos** nuodėmės). Čia negali būti jokių numylėtų nuodėmių, nuo kurių nenorėtum skirtis. Į tokias nuodėmes, ydas reikia atkreipti ypatingo dėmesio — iš ten grėsia sielos gyvybei pavojus.

Protingas žmogus, norėdamas tikslo, nori ir priemonių jam pasiekti. Ligonis, norėdamas sveikatos, turi imti vaistus, nors jie būtų ir labai negardūs. Taigi, darant pasiryžimą nenusidėti, reikia ryžtis **naudotis ir priemonėmis**, padedančiomis nuodėmės išvengti.

Pirmiausia, žinant, kad be Dievo pagalbos nieko negalima padaryti, nereikia užmiršti **maldos**, ypač pagundų metu. O svarbiausia pasitaisymo sąlyga iš žmogaus pusės — betgi nuo tų **progų**, nuo tų **pavojų**, kurie veda į nuodėmę.

Veltui kas ryžtusi nenusidėti, jei nesiryžtų mesti lankę tų **viėtų**, kur pirma nusidėdavo, mesti skaitęs tų **knygų**, kurios į nuodėmę žadino, nežiūrėti **paveikslų**, kurie vaizduotę nuodijo, mesti **draugus**, kurie į pikta traukdavo. Be šitokio pasiryžimo noras pa-

sitaisyti būtų tik Dievo gundymas, savęs apgandinėjimas ir piktai dvasia džiaugsmas.

“Kas mėgsta pvaiojū, tas jame pražus” (Ekl. 3, 27).

Nusidėjau, Tėve!

Kam nuodėmės atleisite, tam jos atleistos, ir kam sulaikysite, jos sulaikytos (Jon. 20, 23). Taigi pagal šituos Kristaus žodžius kunigas, kaip teisme teisėjas, per išpažintį turi nuspręsti, kam tuo atveju galima nuodėmės atleisti, kam ne. Kad jis galėtų apie kiekvieną teisingai nuspręsti, reikia jam pasakyti aiškiai **visas**, bent sunkiausias nuodėmes. Ir negana jas tik papasakoti, kaip kokias istorijas, bet reikia **nusižeminus apkalinti**, apskusti save ir tai tam tikslui, kad gautume nuodėmių atleidimą.

Kas tyčia užslėptų bent vieną sunkią nuodėmę, ne tik negautų nuodėmių atleidimo, bet dar padarytų naują labai didelę nuodėmę — **šventvagybę**. Kol jos nepasakys, visos kitos išpažintys bus šventvagiškos ir visi jo darbai — ir geriausi — neturės vertės amžinam gyvenimui.

Jei kas abejotų, ar ta nuodėmė sunki ar ne, teišpažįsta ją, kaip abejonę.

Tyčia negalima nei mažinti, nei didinti nuodėmių skaičius. Jei tikrai negalima atsiminti, negana pasakyti, kad daug kartų nusidėjau, bet sakyk bent **apie kiek** kartų.

Taip pat reikia pasakyti ir svarbias aplinkybes, kurios padidina, pamažina ar net pakeičia nuodėmes. Pav., reikia pasakyti ar apšmeižta artimas vienam asmeniui girdint ar keliems, pavogta vienas litas ar penki, ar nusidėta prieš skaistybę mintimi, žodžiu ar darbu, su savim ar su kitu, vedusiu, ištekėjusia ar ne.

Bet nėra reikalo pasakoti ilgų istorijų, kaip ta nuodėmė vyko. Tas tik laiką gaišina. Pav., **nereikia** sakyti kokiais žodžiais keikiai — užtenka pasakyti, kad negražiais žodžiais **įžeidi** vyresnį už save, ar jaunesnį, ar sau lygų.

Jei netyčia užmirštum pasakyti kokią nuodėmę nėra reikalo vėl grįžti išpažinties. Gal eiti šventos Komunijos. Tą nuodėmę pasakysi kitą kartą.

Aiškiai išpažinti nuodėmes labiausiai kliudo baimė ir nedrąsa. Bet, jas nugalėjęs po išpažinties pajunti didį džiaugsmą ir sielos ramybę.

Sumazės baimė prisiminus, kad nuodėmės sakydamas kunigai, sakai **pačiam Kristui**, kuris ir atleidžia jas, ir kad kunigas jas visas turi laikyti griežtoj paslapy, kurios negali sulaužyti, nors dėl to jam reikėtų ir mirti. Taigi drąsiai “**kaip vandeni išliek savo širdį prieš Viešpaties vaidą**” (Raud. 2. 19).

“Duckite vertingų atgailos vaisių”

Dievas, būdamas be galo gailestingas, kartu yra tie pat ir teisingas, Jo gailestingumas atleidžia per išpažintį nuodėmes ir amžiną bausmę už jas, bet teisingumas uždeda mums pareigą bent kiek už jas atsilyginti: ar žemėje darant atgailą, ar skaistykloje kenčiant.

Dėl to kunigas per išpažintį uždeda nors mažą atgailą. Ją reikia **sutikti** išpildyti. Jei rūntai manytum, kad jos nepajėgsi atlikti, gali prašyti kunigą, kad ją pakeistų.

Jei kas tuoj po išpažinties užmirštų atgailą, nėra reikalo vėl grįžti išpažinties. Galima pačiam užsidėti atgailą, kokią už panašias nuodėmes uždėdavo kunigas. Tik kitą kartą apie tai reik pasisakyti.

Bet per išpažintį uždėtos atgailos neužtenka atsilyginimui už visas nuodėmes. Dėl to **dar patys galim užsidėti atgailą**, pv., neapleisti kasdieninių maldų, gerai atlikti visas kitas pareigas ir, jungiantis su V. Jėzumi, nukęsti šio gyvenimo sunkenybės ir vargus. Nuoširdžiai aukodami juos Dievui už savo nuodėmes, žemėje atliksime skaistyklą.

ATEIK

Ateik, Marija, Motinėle
Pas savo mylimus vaikus;
Ateik žavi kaip rugiagėlė
Gėlėms išpuošim Taa takus.

Išpinsim širdis Tavo meile
Ateik, Marija, tik paš mus.
Nes tu ne žemės gėrio dailė
Išlieki savo mums jausmus.

Ateik pas mus, į mūsų sielas
Ir glausk, nes Motina esi;
Ir bus mūs širdžiai lengva, miela,
Ateik tik, Motina, šviesi.

A. Gailiūnas

Paklausimams Atsakymai

Ar gali kitas asmuo vartoti ražančių, kuris man buvo pašventintas? Ar jis pelno kokius atlaidus? Gal visi atlaidai tenka man, ražančiaus savininkui?

Pagal dabartinį Bažnyčios nustatymą, atlaidai pasilieka prie ražančiaus ir kitokių pašventintų dalykų iki kol jie yra arba paduoti arba sunaikinti. Tuos atlaidus gali įgyti ne vien tų dalykų savininkai, bet ir kiti asmens. Taigi, šiame atvejuje, jeigu kitas vartoja Tamstos ražančių, vartojantis pelno pridėtus prie ražančiaus atlaidus sau, ne Tamstai. Pav., jeigu Pranas vartoja Jurgio pašventintą ražančių, Pranas įgyja atlaidus, ne Jurgis.

Jeigu tų Mišių, kurių klausau yra skaitoma evangelija, o prie gretimo altoriaus jau yra Pakylėjimas, ką turiu daryti — stovėti evangelijos skaitymui, ar klaupiti Pakylėjimui?

Yra visiškai gerai ištisai sekti vienerias kurias Mišias, stojant ir klaupiant pagal tų Mišių dalis, nors prie kito altoriaus kitos Mišių dalys būtų kalbamos. Tačiau, paduotajame įvykvyje, jei kam patiktu būtų galima atsiklaupiti kitų Mišių Pakylėjimui, vpač jeigu stovime arti altoriaus, kur Pakylėjimas įvyksta.

Jeigu kunigas būtų atvykęs vien dėl to, kad namus pašventintų, pritinka jam padaryti auką — ne atlyginimui už pašventinimą, bet už jo laiką, kelionę ir vargą.

Kuo remdamasis Henrikas VIII prašė popiežių “divorsuoti” jį nuo žmonos?

Henrikas teigė, esą jų moterystė negaliojanti, t. y. netikra, nevaržanti. Ir kodėl? Henrikas sakė, jog jo moterystė su Katarina buvo nevaržanti, nes buvo vedęs savo mirusio brolio Arturo moterį (Katariną). Bet toks pasakymas buvo be pagrindo, nes prieš vedybą, popiežius Julius II buvo reikalinga dispensa prašalinę šią kliūtį. Reiškia, Henriko moterystė su Katarina buvo gera, var-

žanti, galiojanti ir taip toliau.

Henrikas ne tiek “divorso” prašė, kaip mes “divorsą” suprantame, bet pareiškimo, jog jo moterystė buvo negaliojanti nuo paties pradžios. Jis pakankamai mokėjo katalikų teologijos, todėl “divorso” nebūtų prašęs, jeigu būtų daleidęs, jog jo moterystė su brolio žmona Katarina buvo tikra.

Ką šeimos nariai turi daryti kunigui šventinant namus? Ar tinkama kunigui už tai šį tą paaukoti?

Kunigui šventinant namus, šeimos nariams nepridera nieko daryti, kas nesutinka su šia ceremonija. Kol kunigas kalba maldas, visi turėtų klūpoti ir paskui, kai kunigas šlaksto kambarius švęstu vandenimi, jeigu yra patogu, šeimos nariai pritinkamai gali sekti kunigą iš kambario į kambarį.

Kaip reikėtų atremti Liuterio išsireiškimą, jog esą vienuoliški įžadai yra “žeminanti vergystė” ir priešingi evangeliškai laisvei?

Labai lengvai! Kiekvienas asmuo sudedąs vienuoliškuosius įžadus, juos sudeda iš laisvos valios, įžadų gi uždedamas pareigas ir suvaržymus laisvai prisiima. Vienuoliškieji įžadai jokiū būdu nėra daugiau priešingi mūsų laisvei už moterystės prižadus, ar už priesaiką, karią daro civiliai valdininkai. Priešingai, vienuoliški neturto, skaisybės ir paklusnumo įžadai, sustiprindami mūsų prieš akių pageidimą, kūno pageidimą ir gyvenimo puikybę (Plg. I Jon. 2, 16), padaro dvasią laisvesnę tarnauti Dievui. Šventųjų gi mintimi: Dievui tarnauti reiškia karaliauti, ne pažeminančiai vergauti.

Ar yra sekmadienių, kuriuose per Mišias nekalbama “Credo”?

Nikėjos “Credo” kalbėtinąs per visų sekmadienių Mišias ir per tų švenčių Mišias, kurios sekmadienį išpuola. Gali atsitikti, jog jis praleidžiamas iš užmiršimo, ar dėl kitokios priežasties, bet paprastai, kalbamas visuose sekmadieniuose.

ŠV. TĖVO PIJAUS XI KALBA LIETUVIAMS MALDININKAMS 1938-VI-1 CASTELGANDOLFE

(santrauka)

Mes nuoširdžiai džiaugiamės, kad jūs — lietuviai po tolimo kelio į tarptautinį Eucharistinį Kongresą negrįžote namo, bet dar prailginote maldingą savo kelionę į Liurdą pagerbti stebukladarės Švč. Panelės ir atvykote pas bendrąjį krikščionių Tėvą. Mūsų lūpos ir širdis kreipias į jus, atėjus pamatyti Petro įpėdinio su tokiais aukštais civilinės ir bažnytinės valdžios atstovais. Jūs atkeliavote iš tolimos šalies, vadovaujami mylimiausio jūsų vyskupo, kurį su didžiausiu noru ką tik išklausėme, pranešusi Mums darą gražių ir pilnų paguodos dalykų.

Ir kolektyvus Katalikių Moterų adresas priminė mums, kad jūs švenčiate krikščionybės įvedimo 550 metų jubiliejų; tiesa, ir anksčiau nemaža yra buvę krikščionių atskirose vietose; tačiau tik tuomet buvo įvesta krikščionybė visoje Lietuvoje. Švenčiate taip pat antrąją didelę 325 m. sukaktį Švč. Panelės apsišvišimo Šiluvoje, nepertoli Kau-no. Minitė ir 30 metų sukaktaves, nuo kada prasidėjo pas jus katalikiškos akcijos darbas.

Todėl, mylimiausieji vaikai, Mūsų lūpos ir širdis kreipias į jus, esančius šioje salėje, ir į visus tuos lietuvius, kurie mintimis jungiasi su jumis, kurie yra geri Katalikų Bažnyčios nariai, kurie Dievui dėkingi už tikėjimo dovaną, kurie kilnia dvasia užjaučia rūpesčius ir remia žygius vyskupų, jūsų tautoje pavaduotojų bendrojo visų Tėvo, — ir kunigų, kurie vadovaujami apaštalių įpėdinių, darbuojasi sielų gerovei.

Mes ir vyskupai kovojame Dievo kovas už tiesą ir teisingumą. Per esantį vyskupą Mes kreipiamės į kitus vyskopus, kad jie žinotų Mūsų dėkingumą už pagalbą, jų teikiamą apaštališkam Mūsų darbui. Mes norime, kad per čia dalyvaujančius asmenis Mūsų žodžiai pasiektų visus lietuvius — turtin-gus ir ypatingai vargšus, didelius ir mažus ypatingu būdu. Težino visi, kad Popiežius visus juos myli, meldžiasi už juos ir karštai trokšta ką nors padaryti, kad krikščioniškas gyvenimas Lietuvoje gyvuotų, klestėtų ir neš-tų kaskart sultingesnių ir gausesnių vaisių.

Tai Mūsų troškimas ir maldavimas visam jūsų kraštui, kurį Mes asmeniškai lankėme, pažinome jūsų kaimus ir miestus, ypač Kau-ną. Todėl ypatingai Mes mylime Lietuvą. Ne-daug yra šalių, kurias Mums teko matyti, jūsų krašte Mes buvome keletą dienų. Taigi, mylimiausieji, su ypatinga meile laiminame jus ir visus jūsų tautiečius.

Pirmiausia laiminame jūsų Vyskopus, kurie stovi dieviškojo Išganytojo vietoje ir atstovauja bendrąjį visų Tėvą; su palaiminimu Mes jungiame karštas maldas, kad jie iš-tvėrtų palaimingoje tikėjimo, uolumo ir mei-lės tarnyboje, kad kovotų Dievo kovas net ir tarp nepaprastų sunkenybių, kurios rei-kauja pasiaukojimo.

Ypatingai laiminame jūsų kunigus, kurie, drausmingi ir paklusnūs vyskupams, su visa didžiojo kunigystės sakramento dvasia dar-buojasi savų ir savo dvasiškių vaikų sielų išganymui. Tesuteikia jums Dievas gerų, die-votų ir šventų kunigų, nes, anot patarlės, ko-kie yra kunigai, tokia bus tauta.

Gaasiai laiminame brangias lietavių šeimas, bet ypač laiminame jūsų mažutėlius, kurie yra mylimiausi Jėzaus ir Popiežiaus širdžiai ir kurių visas gyvenimas dar atei-tyje.

Norime ypač palaiminti jūsų senelius, kurie dažnai esti jūsų šeimų liginiai, kuriuos Popiežius atsimeina su tėvišku jautrumu, nes jie ypač reikalingi pagaodos; kaipo Kristaus vietininkas prisimename juos ir teikiame jiems ypatingą palaiminimą.

Pagaliau laiminame visą lietuvių tautą, ypač tuos, kurie ją teisingumo ir krikščio-niškos nuovokos dvasia valdo, leidžia jai įstatymus ir prižiūri jų vykdymą.

Mes meldžiamės, kad Mūsų palaiminimas ne tik lydėtų jus keliaujant į Liurdą, stebuk-lingąjį malonių šaltinį, ne tiktai grįžtant į tolimą, gražią jūsų tėvynę, bet ir per visas jūsų gyvenimo dienas...

Visagalio Dievo palaiminimas tenužengs ant jūsų ir tepasilieka visados vardan Tėvo ir Sūnaus ir Šv. Dvasios.

Ivykiai Katalikų Pasaulyje

Jie Žino, Ką Daro

Neseniai Prancūzijoje buvo papildomai renkamos miestų savivaldybės. Komunistų sudarytojo „liaudies fronto“ vadovybė buvo griežtai įsakius savo nariams rinkti tik kairiuosius. Tačiau nedaug kas to jų įsakymo paklausė. Pažymėtina, kad kairieji atbirai paklausė. Pažymėtina, kad kairieji atbulai kodėl jie taip elgėsi, atsakė, kad jų nuomone, **KATALIKAI ESA ŽMONĖS SU SAŽI-NE**, ko labiausiai šiais laikais ir reikia.

Tenka pabrėžti džiugų reiškinį, kad, iš viso, katalikai Prancūzijoje įgija vis daugiau pasitikėjimo ir kitų pažiūrų žmonių eilėse. Mat, katalikai politikai nedaro tokių pažadų, kokių negali išpildyti. Pagaliau, jei ką jau pažada, iš visų savo jėgų stengiasi vykdyti. Pagaliau, jie savo pareigas eina sąžiningai ir rūpinasi ir krašto ir žmonių gerove.

Nacionalizmas priešingas krikščionybei

Vatikanas. — Šventasis Tėvas Pijus XI primdamas Castelgandolfo vasariniuose rūmuose Cenacolo seseris vienuoles pilgrimes (malđininkes) smerkė nepažabotąjį nacionalizmą, kurs yra ne vien priešingas krikščionybei, bet ir pavojingas tarptautinei taikai — pasaulio ramybei.

Papiežius, kaip aiškinama, tai pareiškė dėl iškeliamos jau ir pačioj Italijoje prierasinės propagandos, dėl pradėtos tvirtinimo, kad italai priklauso arijų rasei ir kad Italijoje gyvenantieji žydai yra atėjūnai ir nieko bendra neturi su italų kultūra ir civilizacija.

Ši rasinė propaganda pirmiausia iškelta Vokietijoje ir ten atkakliai vykdoma. Dabar ir Italijoje ima reikštis rasinis sąjudis. Aukščiausias statomas nacionalizmas (tautiškumas).

Papiežius apgaili šį reiškinį. Pažymi, kad ultranacionalizmas nesuderinamas su Kristaus mokslu — priešingas krikščionybei ir katalikų tikėjimui. Tai ryškiausia apostazija.

Moterys protestuoja prieš vaikų bedievinimą

Mexico City. — Meksikos federalinės kariuomenės žmonos protestuoja karo ministeriui, kad viešojo švietimo ministeris užsiima komunistiška propaganda. Šio protesto pagrindą patikrino karininkai Libertado ir Piedado kareivinėse ir rado, kad moterys teisingai protestuoja.

Komunistų propaganda tarp Meksikos kareivių seniai visuomenei buvo žinoma, bet tas nepateko į spaudą. Tik po kareivių žmonių protesto tas iškelta viešumon.

Moterys proteste pažymi, kad komunistai kariuomenėje stengiasi kareivius įtraukti į komunistų partiją. Toliau jos pareiškia, kad komunistų veikla kariuomenėje, nors didžiai įdomus dalykas, joms mažiausia rūpi. Bet visupirma rūpi joms jų vaikų mokymas. Jos reikalauja, kad vaikai mokyklose būtų mokomi skaityti ir rašyti, bet ne neigti Dievą ir religiją.

Mirė Kardinolas Serafini

Roma. — Po sunkios ligos mirė kardinolas Serafini, 71 metų amžiaus.

Velionis buvo Lampasko vyskupas ir kardinolų tarybos kongregacijos sekretorius.

Papiežius reiškia užuojautą Meksikai, Ispanijai

Vatikanas. — Anadien Šventasis Tėvas Pijus XI vasariniuose rūmuose priėmė Pietų Amerikos ir Ispanijos kunigus, baigusius mokslus Romos kolegijose ir grįžtančius į savo vyskupijas. Šventasis Tėvas reiškė savo tėvišką gilią užuojautą visiems tiems, kurie tose šalyse, o ypač Meksikoje ir Ispanijoje, dėl tikėjimo žiauriai persekiojami. Jo šventenybė grįžtančius kunigus įgaliojo nuvežti Popiežiaus laiminimą savo šalims, vyskupijoms, parapijoms ir savo namiškiams.

Jo šventenybė kalbėdamas didžiai apgailėjo mažutėlių vaikų likimą tose šalyse, kur šelsta prieš Katalikų Bažnyčią persekiojimai. Katalikų Bažnyčios priešai tenai vaikelius sąmoningai nutolina nuo Dievo, kad padarytų juos netikinčius.

Popiežius sakė kasdien meldžiasi, kad Dievas veikiau nutolintų nuo tų šalių bausmingąją rykštę ir gražintų ramybę.

Apvogta šv. Stepono Bazilika Jeruzalėje

Jeruzalė. — Apvogta kunigų dominikonų žinioje esama čia šv. Stepono bazilika. Šventvagys pagrobė eilę brangintinų daiktų ir vieną relikvijorių, relikvijas palikę ant altoriaus. Šis įvykis sukrėtė katalikus. Policija energingai ieško piktadarių.

Popiežius aukoja Latvių padegėliams

Kaip mūsų Palangą taip ir Latvijos miestelį Lundrą, ištiko didelis gaisras. Popiežius Lundros padegėliams paaukėjo 20,000 lirų arba apie 5,000 latų. Latvių vyriausybė, kaip žinom, šiemet įsteigė katalikų teologijos filosofijos fakultetą su daugeliu skyrių. Birželio 29 d. Rygoje buvo išvestas naujas vyskupas lietuvis Urbšys, kuris užims sudarytos naujos Liepojos vyskupystės sostą.

5 metai kalėjimo austrų kunigams

Pagal neseniai išleistą naują Vokietijos santuokos įstatymą silpnaprotybė ir histerija, drumsčianti susituokusiųjų ramybę, galės eiti pagrindais santuokoms perskirti. Užkrečiamos ligos irgi galės eiti pagrindu perskyrimui suteikti. Austrijoje kunigas, kuris sujungs jaunavedžius prieš pilietinę santuoką, bus baudžiamas penkaisiais metais kalėjimo arba 10,000 markių bauda.

Tai visiškas nesiskaitymas su Katalikų Bažnyčia ir jos persekiojimas, kokio nebuvo ir caro valdomoje Rusijoje. Kaip komunizmas dabartinėje Rusijoje, taip ir nacional-socialistiškas valstybės sudievinimas Vokietijoje greitai sulauks nesalaikomos reakcijos, kuri palaidos Vokietijos galybę savitarpio rietenose ir žudynėse, kaip kad dabar matome Sov. Rusijoje.

“Aš vėl prisikelsiu iš numirusių!”

Anglų generolas Gordon, kuris 1880 m. malšino Sudane Mahdi'o sukilimą, vieną dieną pateko į savo baisaus priešo, kraujo ištroškusio, kerštingojo Mahdi, rankas. Jo likimas atrodė nulemtas. Jis buvo nuvestas į puikią baisiojo Mahdi palapinę, kuris kaip koks karalius sėdėjo ant sosto, o sosto abie-

jose pusėse stovėjo po tris badelius, kurie sąmoningai žaidė savo milžiniško didumo kardais. — “Baltasis generole”, prabilo rūščiai Mahdi, “tavo valanda atėjus. — Veltui maldautum malonės. Sakyk, ką nori dar pasakyti!” Generolas Gordon, naiviškai pažvelgęs į Mahdi, ramiai atsakė: “Aš vėl prisikelsiu iš numirusių!” Jo ramumas Mahdi'ui sukėlė nerimo. Jis nuleido akis. Paskui jis savo budeliams davė vieną įsakymą. Šie nuvedė generolą toli į dykumą, ten nuėmė nuo jo pančius ir paleido laisvą. Vakare generolas Gordon vėl buvo pas savuosius.

Naciai tik vieni turi teisę auklėti vaikus?

Vokietijoje paskelbtas naujas įstatymas, kuriuo suvienodinamas mokslas visose Vokietijos mokyklose. Pagal tą įstatymą visi mokyklinio amžiaus vaikai turės ketverius metus mokytis valstybinėse pradžios mokyklose. Tuo būdu praktiškai mokslas privačiose mokyklose per pirmus ketverius metus panaikinamas. Įstatymo tikslas esąs mokyti visą vokiečių jaunimą nuo pat pradžios grvnai nacional-socialistiniu pagrindu. Tik ketverius metus išbuvę pradžios mokyklose mokiniai galės toliau mokytis privačiose mokyklose.

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

Šv. Tėvas Palangos Padegėliams paskyrė 10,000 lirų

Šventojo Sosto nunciatūra Kaune Užsienių Reikalų Ministerijai pranešė, kad Jo Šventenybė Popiežius Pijus XI, užjausdamas Palangos padegėlius, paskyrė jiems 10,000 lirų pašalpos. Pašalpą nunciatūra įteiks atitinkamam vyskupui, kuris ją paskirstys nukentėjusiems.

Uždaras rekolekcijas lankė 70 mokytojų

Liepos 3—6 d. Šv. Jėzaus Širdies Kongregacijos Seserų namuose įvyko, kaip ir kitais metais, mokytojoms uždaros rekolekcijos. Rekolekcijas lankė apie 70 mokytojų.

Rekolekcijas vedė Tėvas Fulstas labai aiškiai, gyvai ir nuoširdžiai. Klausytojos buvo labai patenkintos ir pageidavo kitais metais ilgesnių rekolekcijų.

Alp 2272

Didieji Atlaidai Žemaičių Kalvarijoje

Kaip ir kiekvienais metais, taip ir šįmet Lietuvos Jeruzalė sutraukė dešimtis tūkstančių maldininkų. Didžiausia žmonių spūstis, kaip ir kitais metais, buvo 2 ir 3 liepos dienomis, nors kiek mažiau kaip pernai. Pernai tomis dienomis buvo suplaukę apie 55,000, o šįmet gal apie 45,000.

Į garsiuosius atlaidus atsilankė daugiau kaip 50 kunigų. Nemaža buvo ir Amerikos lietuvių su gerb. kun. Baltučiu priešaky. Iš tolimiausių ir artimų Lietuvos parapijų suplaukė maldininkų kompanijos, kurių tarpe buvo ir po 800 žmonių su orkestrais ir dvasininkais.

Per visus atlaidus buvo pavyzdinga tvarka. Vieni tik cirkininkai drumstė jų rimtį, sukdamiės karoselėse sumos metu ir piktindami žmones savo nepadoriu elgesiu. Bus padaryta viskas, kad kitais metais toki špūsai nepasikartotų.

Dainų šventė Klaipėdoje

Liepos 9 ir 10 d. mūsų gintaro pajury skardžiai skambėjo lietuviškos dainės. Į iškilmės suvažiavo keli tūkstančiai dainininkų. Iš to sekmad. chorai dainavo bažnyčioje, o pati dainų diena buvo pradėta 16 val 6 p. p. aikštėje. Jei nebūtų liję, į ją vietoj keliolikos tūkstančių būtų publikos susirinkę kelios dešimtys tūkstančių.

Išaugo naujas pastatas

Marijampolė. — Marijampolės parapijos iniciatyva ir lėšomis praėjusiais metais pradėta statyti didžiulė salė, kurioje numatoma bus per 1,000 sėdimų vietų. Šįmet salės statybos darbai numatomi užbaigti.

Miesto tvarkymo darbai

Tauragė. — Miesto tvarkymo darbai sparčiai varomi į priekį. Neseniai pabaigtas tvarkyti Jūros krantas teikia gyventojams malonaus poilsio skirsptų ir liepų paūksnėje. Molėtas ir pelkėtas krantas paverstas nepaprastai smagia pasivaikščiavimo alėja, su daugybe nuolaidžių aikštelių ir takų, kurių pakraščiuose pristatinėta stalių, suolų ir dėžių (atmatoms). Kiekvienas daiktelis savo vietoje, gražiai nudažytas, skoningai padarytas.

Gatvių grindimo darbai varomi ištisus metus. Dabar jau įpusėta Prezidento Smetonos gatvė. Tai yra viena iš gražiausių Tauragės gatvių. Be šios gatvės šią vasarą numatyta išgrįsti visa Kėstučio ir Vinco Kudirkos gatvės.

Didesniųjų gatvių perėjimai skersai gatvę išgrindžiami tašytu akmeniu. Dariaus Girėno, Vytauto ir dar kai kurių gatvių perėjimai jau sutvarkyti.

LIETUVIAI AMERIKOJE

KLEBONO JUBILIEJUS

Šiais metais Aušros Vartų parap. Worcester, Mass., klebonui kun. K. A. Vasiui, liepos 14 dieną, suėjo lygiai 50 metų amžiaus ir, liepos 16 dieną, sidabrinis jubiliejus 25 metų kunigystės. Kaip pats klebonas yra pareiškęs, jis pasiryžęs šiais metais ypatingu būdu Dievui padėkoti už suteiktas malones ir pasimelsti už visus, kuriems bėgyje 25 metų vadovavo.

Kunigui jubiliatui linkime geros sveikatos, ilgo amžiaus, ir gausių Dievo malonių ir palaimos.

LIETUVIŲ DIENA

Rugpjūčio 14 d., Čikagos Marijonų Rėmėjai ruošia didelį išvažiavimą. Bus kalbų, dainų ir visokių įdomybių. Tikimės, kad visi parėms šį gerą ir gražų tikslą. Pelnas skiriamas T. T. Marijonų auklėjimo įstaigoms.

TRETININKŲ REKOLEKCIJOS

Šv. Jurgio parapijoje, Šv. Pranciškaus Brolijai, trijų dienų rekolekcijas vedė gerb. kun. Antanas Andriušis, M. I. C. Rekolekcijų lankymas buvo skaitlingas. Brolijos nariai naudojosi atlaidais. Pamokslai taipgi buvo priruošti ir turiningi.

“Kristaus Karaliaus Laivas”

Marijonų Rėmėjų savaitinis laikraštis
 Marijonų Rėm. mokestis ir “Laivas” metams \$3.00
 Vien laikraščio “Laivo” prenumerata metams \$2.00
 Svetur metams \$3.00 Atskiras numeris 5c
 2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790